

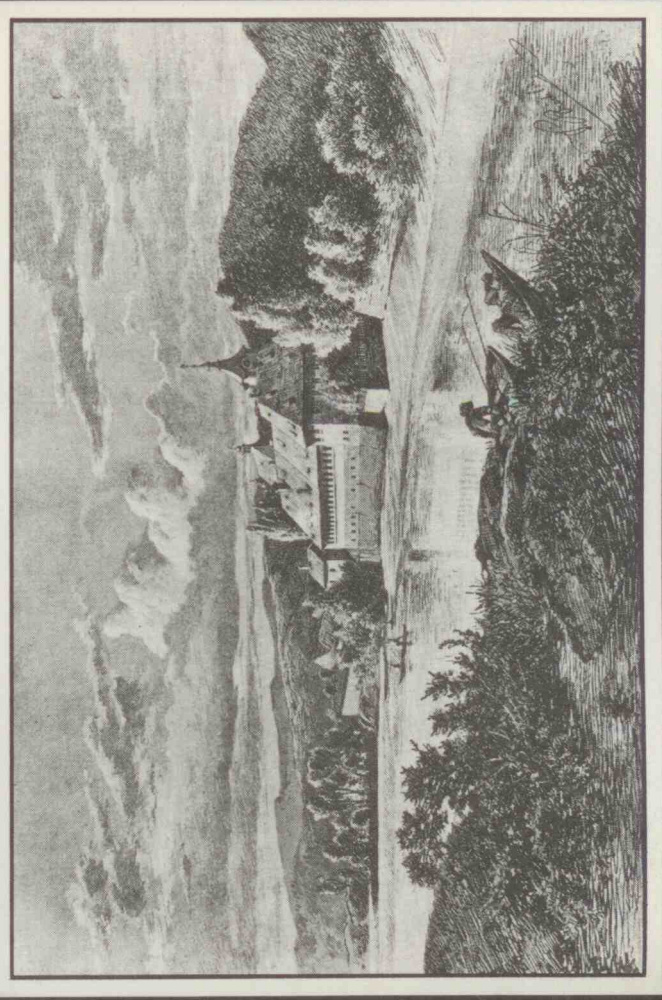
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRÁVODAJ

16.7

ROČNÍK VII

Kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

Jak sami dobře víte a snad jste i postřehli, chceme vám, našim věrným čtenářům, podávat na stránkách Kukátka aktuální informace o veškerém dění možném i nemožném v Dobříchovicích a přílehlém okolí. V tomto čísle jsme pro vás připravili zamyšlení s Bohumilem Kauckým, starostou obce, nad problémy nej ..., jejichž řešení je věcí nás všech.

Kukátko: Před šesti měsíci jste byl zvolen do funkce starosty, s jakými představami jste nastupoval?

B. Kaucký: Věděl jsem, že vedení obce bude velice těžké. Svě představou o tom, co se dá udělat, samozřejmě mám, ale potíže jsou velké. Někteří lidé se totiž nemohou zbavit zvyklostí a nechápou, že musí pracovat a ne práci odsouvat, chovají se tak bohužel i někteří členové zastupitelstva.

Kdyby bylo víc spolupracovníků a pochopení, dalo by se vše zvládnout mnohem lépe.

Kukátko: V čem podle vás spočívá ideální vedení obce?

B.K.: V tom, že budou schopní lidé na svých místech. Musíme využít odborné pracovníky, ty, kteří chtějí poctivě pracovat pro blaho obce a společnosti, bez ohledu na jejich příslušnost k politickým stranám, dát jim prostě šanci.

Kukátko: Existuje rivalita mezi radou a zastupitelstvem?

B.K.: Rivalita je, byla a bude. Je to bolest rodičů se zpsobu demokracie. U voleb mnozí nevěděli, do čeho jdou. Důležité ale je, uvědomit si, že pokud mám rýnů přinést obci užitek, musím obětavě pracovat. Já sám jsem z práce unaven. Chybí nám tajemník, který by obhospodařoval část úřadu.

Kukátko: Vzniklou situaci jste přece mohl řešit konkursem...

B.K.: Konkurs byl vypsán na právníka, který by současně zastával funkci tajemníka. Požadavky na odměnu jsou ale veliké, nemohu tolik nabídnout. Obec vlastní jeden "pytel" peněz, ze kterého jdou všechna vydání, včetně platů zaměstnanců. Dotace bychom potřebovali větší, stávající jsou minimální.

Kukátko: Neuvažujete o obhacení obecní pokladny sponzorskou činností?

B.K.: Nabídky firem, které by chtěly v obci investovat, máme. Podle platného zákona o majetku obcí musíme rozeznat, kdo na nás chce vydělat a kdo chce pomoci. Ceny nemovitostí stále rostou.

Abychom zamezili neinformovanosti v této oblasti, chceme požádat v Domě techniky školení, kam budeme zvat právníky za účelem výkladu nových zákonů.

Kukátko: Jakké jsou vyhlídky na zrušení bariéry mezi vedením obce a

jejími obyvateli?

B.K.: Pokud mne pozve nějaká organizace na schůzi a řekne mi to dovoluji, přijdu. Mimo veřejných zasedání zastupitelstva chci pořádat pro občany besedy, ne schůze, kde se sami vyjadřují k problémům obce, co je nutno urychleně řešit apod. Zprostředkovat se tak tyto podněty z besed dostanou na program našich jednání. Musí dojít k živé spolupráci mezi obcí a zastupitelstvem, aby se člen zastupitelstva nestal pro okolí tabu. Jednou dal ve prospěch společnosti své pohodlí, a to se musí někde projevit.

Kukátko: Můžete se vyjádřit k nejožehavějším problémům, které obec nejvíce tíží?

B.K.: Výstavba mostu - a budoucí řešení této problematiky v obci. Obec potřebuje mosty dva. Jeden místního významu - tam, kde je nynější provizorium, a druhý takový, který by založil budoucí obchvat obce a odvedl průjezd vozidel mimo obec. Řešení musí být v souladu s územním plánem.

Stav vozovek po vybudování kanalizace - za prioritní považují získání financí na zadláždění ulic Vítova a 5. května. V letošním roce dokončíme ulici Na vyhlídce, na kterou již máme dodavatele.

Kultura - současná finanční situace se projevuje tím, že kulturní akce ustupují do pozadí. Lidé "převracejí" korunu, raději investují do rodinného rozpočtu. Občané by se ale neměli uzavírat do sebe, musí využít šance, že mohou veřejně komunikovat a tím ovlivnit budoucí život v obci. Obec potřebuje získat finanční zdroje, a proto žádá poplatky. O budoucí Osvětové besedy se přihlásil původní majitel, požadavek se řeší právní cestou. Obci velice chybí kvalitní kulturní zařízení. Hala BIOS - hledáme spolu se Sokolem sponzora na uhrazení zbyvajících nákladů, aby mohla být uvedena do provozu a sloužila svému účelu.

Ekologie - tíží nás nebudovaná kanalizace a dále nekázeň některých soukromých firem, které vypouštějí odpadní vody na různých místech do kanalizační sítě obce. Ničí tak celou síť, včetně přečerpávacích stanic, narušují chemický proces čistírny odpadních vod. Soukromníci tím riskují velkou pokutu i odebrání licence. Dále je třeba řešit svaz komunálního odpadu a skládkování - obec přistoupila na tříděný odpad, který bude realizován.

Mezi další problémy patří navrácení zámku do rukou Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou, kteří jsou jeho původní právoplatní majitelé. Jednání je zdoluhavé a objekt chátrá. V obci bylo zrušeno kino, není síť služeb, nevznikají podniká-

telé - výrobci, všichni chtějí většinou pouze prodávat... i když i to je potřebné, aby nastala zdravá konkurence, ze které bude mít užitek i spotřebitel.

Kukátko: Děkujeme za rozhovor.

Diskuse

Informace a informovanost

Informovanost je věc dvojitá, informace plynou dvěma směry mezi zdrojem informace a příjemcem po určité cestě. Na této cestě se část informace může ztratit, naopak se dá i něco navíc získat nebo změnit. Pokud se informace změní podstatným způsobem, označujeme ji za desinformaci nebo za polopravdu.

Bohužel se mi takto jeví i redakční článek v červnovém Kukátku, který na prosáru tří a půl strany rozebírá současnou morálně-politickou situaci nejen ve státě, ale i v Dobřichovicích. Protože z článku vyplývá, že viníkem "désivého současného morálního klimatu v naší obci" je Občanské fórum, resp. ti členové zastupitelstva a zejména rady zvolení na jeho kandidátní listě, chtěl bych k tomu vyjádřit svůj názor.

Přede vším si připadám v paradoxní situaci. Občanské fórum v Dobřichovicích žádný tiskový orgán nemá a nemůže tedy vlastně oslovit své voliče. Nemá ho proto, že je to záležitost nesmírně nákladná a kupodivu nemá takového sponzora jako má Kukátko. Ale pro úplnost buď řeknu, že ho ani nehledalo. Dále bych chtěl říci, že redakce Kukátka místní Občanské fórum velmi přeceňuje. Snad hledá podobně jako Spígl či podobné tiskoviny konkrétní viníky současného stavu. Ne-domnívám se, že tímto viníkem je Občanské fórum, ono totiž v naší obci vlastně už neexistuje. Ale neexistují zřejmě ani žádné jiné "politické strany", snad kromě komunistů, kteří se stále scházejí, mají zřejmě k tomu pevnou organizaci danou dlouholetou tradicí. Nevím, jakou politickou činnost vyvíjejí strany Demokratického bloku, Sdružení nezávislých kandidátů B + B + S či Společnost Dobřichovice /mluvím nyní o politické činnosti/. Myslím si totiž, že občané Dobřichovic volili ne strany, ale jednotlivce.

Za sebe chci prohlásit, že jsem kandidátku na listině OF přijal, protože jsem cítil povinnost pro tuto obec něco udělat. Dnes mám takové pocity, že se to nevede tak, jak jsem si i já představoval. Jde to těžko, velmi těžko. Předělat Dobřichovice v hezké, čisté, úpravné a bohaté městečko bude trvat velmi dlouho. Myslím si však, že zde není již žádná MY a ONI, jak to podsoává redakce Kukátka, ale jen MY. My jsme chtěli tuto změnu. My jsme zvolili zastupitelstvo, toto pak ra-

dělit těch málo financí, jak lépe spravovat obec, jak přebudovat obecní úřad atd. Chtěl bych se zeptat, kdo sedí v jeho redakci, v tiskárně je uveden pouze ing. Němec.

Na úplný závěr: Byl jsem zvolen "za Of", nepovažují se však za členu žádné politické strany. Odpovědnost za svůj podíl na řízení obce jsem přijal a snažím se to dělat tak, jak umím a cítím. Myslím-li si někdo, že zadržuji informace, dokonce s nekalým úmyslem, že nehráji čistou hru, že jsem přerušil kontakt se svými voliči, ať mi to prosím sdělí. Slibuji, že si z toho pro svou další práci vyvodím závěry.

Václav Kratochvíl

P o z n á m k a redakční rady Kukátka k článku Václava Kratochvíla

Jsme velmi rádi, že redakční článěk Co s našatou demokracií?, uveřejněný v červnovém čísle Kukátka, nezůstal bez odezvy. Velmi si vážíme reakce dr. Václava Kratochvíla a doufáme, že nezůstane osamocené. Otázka informovanosti se dotýká samé podstaty těžce se rodící demokracie. Dotýká se samozřejmě také samé podstaty a smyslu existence našeho časopisu. My jsme varovali před důsledky nedostatečné informovanosti, dr. Kratochvíl s námi nesouhlasí a tvrdí, že naše obavy jsou bezpředmětné. Názor proti názoru. Nemá smysl, abychom tuto polaritu zmnožovali a sami snášeli další argumenty ve prospěch našeho názoru, nemá smysl dokazovat, že jsme se vzájemně nedostatečně pochopili. Můžeme se ale bezprostředně vzepřít proti několika tvrzením, týkajícím se našeho časopisu.

Článek dr. Kratochvíla je bohužel nesen především jedním základním myšlením, který by mohl uvést v omyl další. Vychází z umělé vytvořené představy Kukátka jako tiskového orgánu jakési politické síly, zřejmě protikladné již neexistujícímu Občanskému fóru a stojící v opozici vůči současné radnici. Stále opakujeme: Není tomu tak.

K u k á t k o j e o t e v ě n o v š e m, není časopisem s vyhraněnou politickou linií. Jeho program je jednoduchý: široká veřejná informovanost ve prospěch zlepšení života v naší obci. Dr. Kratochvíl píše: "Občanské fórum v Dobřichovicích žádá tiskový orgán nemá a nemůže tedy vlastně oslovit své voliče. Nemá ho proto, že je to záležitost nesmírně nákladná a kupodivu nemá takového sponsora jako má Kukátko". Je to redakce Kukátka, kdo podouvá existenci onoho principu MY a ONI? Kdo má štedrého sponzora? ONI, MY ne? Dnešní klub OF Dobřichovice má řadu možností, jak oslovit své voliče. Kukátko je jednou z nich. UVD sponzoruje Kukátko jako časopis v šech obřích o v i c k ý c h o b ě a n ů bez ohledu na jejich politickou příslušnost. Odmítla redakční rada někdy otištění příspěvku

du a starostu. Neměli zastupitelstvo spokojeno s radou, se starostou nebo s jeho zástupcem, není nic lehčího než je odvolat a nahradit lepším.

Mám pocit, že se kolem Kukátka vytváří dobřichovická opozice. Nic proti tomu. Ale aby opozice byla skutečnou opozicí, musí mít na řešení problémů v obci jasný názor, musí ho umět formulovat a prosazovat i na jednání obecního zastupitelstva, zkrátka i opozice musí nést svůj díl odpovědnosti. Jinak, ať mi Kukátko promine, se z něj stane druhé /nyní již bezkojarovské, ale přece jen/ RUDÉ právo, které vše tušilo, vědělo, jak to dopadne, všechno se dělá špatně, nikdo nic pro obec nedělá apod.

Často mám pocit, že v redakci Kukátka jsou lidé, na které perpektně sedí věta z jejich vlastního článku: "jsou slyšet také ti, kdo se při novém snímání balíčku karet neocitli nahoře a hledají, koho z neukojení vlastních ambic obvinít". Buď v obecních volbách nekandidovali /z nechtě, strachu, či nevím proč/ nebo jejich výsledky a následná volba starosty a rady je neuspokojila. Ale to je přece demokracie, že většina zvolí i ty, co se nám nelíbí. Dáležitě je, že to není na dalších 40 let. Přesvědčím-li voliče, že já mám pravdu, budu příště zvolen já.

Osobně se domnívám, že si celá řada lidí neuvědomuje tu změnu, co v tomto státě nastala, že už nás nikdo nebude vodit za ručičku, říkat ty budeš dělat zde a pro tebe jsme určili toto místo. Nastal čas obrození občanství. Každý z nás se může odstěhovat třeba na Nový Zéland, každý může podnikat, každý může vzít svůj osud do vlastních rukou. Kolik to ale užítelo lidí? Velmi málo. Nesmírně si vážím těch, kteří v obci vytvářejí něco nového, ať je to nová Vinice, budoucí cukrárna u Halenků, plánovaný rozvoz potravin do domů nebo otevřená hospoda na sokolovně. Snad je jich více. To, že se v obci zdánlivě nic neděje, za to přece nemůže obecní rada. Starosta nemůže někomu nařídít, aby vytvořil konkurenci panu Žáčkovi nebo paní Hájkové.

Na závěr zpět k informacím. Zápisy z jednání obecního zastupitelstva jsou vyvěšeny na mnoha místech v obci. Zápisy z jednání obecní rady jsou vyvěšeny na obecním úřadě, v Karlíku i na nádraží, kde přece trávíme tolik dnů svého života. Navíc každý člen zastupitelstva je dostává do vlastních rukou. Proto argumentu redakce, že "pro členy OZ není lehké si opatřit informace z obecní rady", prostě nerozumím.

Kukátko je jediným periodikem v naší obci. Myslím si, že by bylo luxusem mít další. Mohu se jen otázat, proč Kukátko nepožádalo někdy o rozhovor starostu nebo členy rady, proč neotiskne konkrétní článěk k určitému problému, který podle mínění redakce obecní rada řeší špatně, proč nevystoupí s alternativním řešením, např. jak lépe roz-

proto, že by reprezentoval názor některé strany, hnutí či skupiny? UVD neslo ochotně náklady na rozšířené předvolební číslo, v němž byly otištěny předvolební texty v š e c h volebních stran. Zástupce sponzora v redakční radě, předseda UVD ing. Daniel Havlík, CSC, přitom sám kandidoval. Je třeba uvádět ještě další příklady?

V předvolebním čísle chyběl program místního OF. Chyběl jen proto, že tehdejší koordináční výbor OF nabídku Kukátka odmítl. To, že bylo Kukátko vystaveno několika útokům ze strany některých dnešních příslušníků Klubu OF Dobřichovice, že byla vytvořena umělá představa Kukátka jako opoziční síly, již bohužel, soudě z jeho článku, podlehl i dr. Kratochvíl, nemá nic společného s politickou orientací našeho časopisu či členů redakční rady.

Otevřenosti Kukátka odpovídá složení redakční rady. Tvoří ji samozřejmě lidé, kteří k sobě mají blízko svými názory a postoji, jinak by redakční rada nebyla schopna pracovat. Nejde ovšem zdaleka o jakousi stranickou názorovou monolitičnost a disciplínu. Formulují-li redakční rada k některým problémům své kolektivní stanovisko, neznamená to automaticky, že se tím zároveň proklamuje jako politická skupina. Na "pocit, že se kolem Kukátka vytváří dobřichovická opozice", má dr. Kratochvíl samozřejmě právo jako na jakýkoliv jiný pocit či názor. Nechť ale ponechá také lidem, kteří každý měsíc Kukátko připravují, stejná práva vlastního názoru. Vinit členy redakční rady z toho, že nejsou ochotni nést svůj díl odpovědnosti za osudy obce, je přinejmenším nespravedlivé.

Na přímou otázku přímé odpověď. Na otázku "proč Kukátko nepožádalo někdy o rozhovor starostu nebo členy rady, proč neotiskne konkrétní článek k určitému problému, který podle mých mínění redakce obecní rada řeší špatně, proč nevystoupí s alternativním řešením" však odpovědět nedokážeme. Nelze vysvětlit, proč neděláme něco, co soustavně děláme. Mohli bychom jen vyčíslit naše žádosti o rozhovor a zaplnit následující stránky bibliografií článků k určitým problémům obce. O vysvětlení, proč až v tomto čísle nacházejí čtenáři rozhovor s panem starostou, bude lépe požádat jeho. Ostatně, nebyl náš článek, na který dr. Kratochvíl takto reaguje, o tom, co "obecní rada řeší špatně"?

Na druhou otázku, "kdo sedí v jeho /Kukátka/ redakci", už odpovědět lze. Zároveň s odpovědí se našim čtenářům omlouváme. Redakční rada se veřejnosti pravidelně představovala a žila v domnění, že její složení dostatečně známo. Otázka dr. Kratochvíla svědčí o tom, že tomu tak zřejmě není. Nechť nás čtenáři nepodezírají ze špatných úmyslů. Rozhodně se nechceme skrývat. Od příštího čísla bude složení redakční rady pevnou součástí tiráže a dnes se znovu představíme podrobněji. Ještě než tak učiníme, dovolte nám malou poznámku o prá-

ci redakce a redakční rady. I ta totiž souvisí s článkem dr. Kratochvíla.

»»» Kukátko - Dobřichovický zpravodaj

Kukátko má redakci o dvou členech. Tvoří ji odpovědný redaktor ing. Ondřej Němec, který je zároveň předsedou redakční rady, a jeho manželka Marcela Němcová. Naší redakci přísluší především úkoly, které u velkých periodik plní technická redakce. Dvojice redaktorů zajišťuje přípravu předloh pro tisk /přepis a grafická úprava/ a kontakt s tiskárnou. Odpovědný redaktor vedle toho připravuje a svolává zasedání redakční rady.

Redakční rada připravuje koncepci jednotlivých čísel, schvaluje k otištění dodané příspěvky, jazykově /pouze jazykově/ je upravuje, v předstihu pověřuje některého ze svých členů nebo externích spolupracovníků zpracováním určitých temat, rozhovorů atp., kolektivně vede korespondenci, jeden z členů redakční rady /PhDr. Jiří Matl s pomocí své ženy PhDr. Jany Matlové/ provádí korektury hotových předloh, celá redakční rada se podílí na distribuci hotových čísel /rozesílání předplatitelům a rozvoz pro běžný prodej/. Donedávna také redakční rada skládala z dodaných archů a obálek sešité výtisky. Připomeňme, že to vše bez jakékoli odměny.

Vzhledem ke stálému nedostatku příspěvků jsou členové redakční rady také nejčastějšími příspěvateli Kukátka. S jejich články se nakládá stejně, jako s příspěvky externích dopisovatelů, nejsou tedy nijak upřednostňovány. Mnohokrát jsme žádali o pomoc a musíme to udělat i nyní: Naprostá většina členů redakční rady pracuje v Praze a vykonává časově náročná povolání. Samotná redakční rada proto často není schopna novinářsky "jít za problémem" a je v řadě detailnějších otázek odkázána na pomoc z vnějšku. Té se nám ale dostává jen minimálně. Jsme vděční ka každou kritickou připomínku k naší práci, stejně vědění jsme za pomoc, která nám nedostatky v naší práci umožní odstranit. A touto pomocí mohou být především texty k otištění.

Stránky Kukátka jsou otevřeny všem, každé informaci, názoru, stanovisku, polemice. Je zbytečné, aby obecní úřad, obecní rada, místní politické strany a hnutí či zájmová uskupení hledaly vlastní možnosti šíření informací. Kukátko je jim k dispozici. Stačí se obrátit na adresu redakce.

Redakční rada se znovu představuje:

PhDr. Vladimír Czumalo /1954/, estetik a historik umění, dnes odborný asistent na katedře estetiky filosofické fakulty University Karlovy, v redakční radě od r. 1987
adresa: Jiráskova 543

Ing. Vojtěch Dyk /1964/, inženýr pozemních staveb, dnes náměstek ředitele Agropodniku Beroun pro stavební činnost, zakládající člen redakční rady
adresa: Pražská 7/11

Ing. Daniel Havlík /1961/, stavař a ekonom, dnes předseda Univerzálního výrobního družstva a ředitel Evrobanky, zakládající člen redakční rady
adresa: Za parkem 867

PhDr. Jiří Matl /1952/, klasický filolog, dnes odborný pracovník Ústavu pro klasická studia ČSAV, v redakční radě od r. 1987
adresa: Strmá 139

Ing. Ondřej Němec /1963/, stavební inženýr, dnes odborný asistent katedry železničních staveb stavební fakulty ČVUT, zakládající člen redakční rady, odpovědný redaktor a předseda redakční rady
adresa: Strmá 166

Marcela Němcová /1966/, ekonomka, dnes v domácnosti zakládající členka redakční rady
adresa: Strmá 166

Ing. Jiří Šimandl /1960/, strojní inženýr, v redakční radě od r. 1988
adresa: Krajníkova 136

PhDr. Alena Šarounová /1940/, matematika a psycholožka, dnes odborná asistentka katedry didaktiky matematiky matematicko fyzikální fakulty Univerzity Karlovy, v redakční radě od r. 1988
adresa: U rokle 469

Stálým členem redakční rady byl do letošního roku také dr. Jiří Růžek, který z časových důvodů přešel do kategorie externích dopisovatelů.

Dalším zájemcům jsou dveře do redakční rady otevřené.

Rozhovor

Od našeho posledního povídání s předsedou UVD uplynul necelý měsíc. Sedíme opět v Dobřichovicích, v místech, kde ještě nedávno sídlily telekomunikace, v centru obce, přímo proti nákupnímu středisku. Na dveřích můžeme číst, že je sem přestěhován xerox a že kromě UVD zde sídlí Evrobanka a.s.Praha. Evrobanka je pro nás zcela nový pojem, zajímáme se tedy o podrobnosti.

Ing.Havlík: Evrobanka je akciová společnost, ve které je UVD jedním

z podílníků. Zakladatelská smlouva byla podepsána v únoru letošního roku, rozhodnutím Státní banky Československé ze dne 3.5.1991 bylo Evrobance uděleno oprávnění k bankovní činnosti. Zahájení činnosti pro veřejnost předpokládáme v průběhu letošních prázdnin.

Kukátko: K názvu banky připojujete místní označení Praha a přitom sídlíte v Dobřichovicích. Jak tomu máme rozumět?
H: Pro styk s většinou klientely je potřebné mít ředitelství v Praze a z tohoto důvodu i místní označení Praha. Sídlo banky z hlediska podnikového rejstříku a daňových úřadů je v Dobřichovicích. Pro obec by to mělo být po vydání nových daňových zákonů velmi důležité. V Dobřichovicích bude také umístěna podstatná část zpracování platebního bankovního systému a samozřejmě pro veřejnost pokladní místo se všemi službami banky, tzn. příjem a výdej hotovosti, vedení účtů, bezhotovostní styk, úvěry apod.

K: Banka tedy naší obci přinese obohacení místních služeb i tolik potřebné daně. Vraťme se ale k UVD. Před několika dny jste slavnostně otevřeli hotel a restauraci Pod vinicí.

H: Slavnostní otevření máme za sebou, rozbíhá se zkušební provoz. Až budou čtenáři držet tento rozhovor v ruce, bude již zřejmě celý objekt v plném provozu.

K: Pokud víme, zůstal objekt ve vlastnictví obce.

H: Ano, UVD ho má pronajat na dobu neurčitou a na dvacet let má jistotu, že nájemní smlouva nemůže být obcí vypovězena. Nájemné je dohodnuto ve výši 40 000 Kčs ročně s tím, že celou rekonstrukci provádí UVD na vlastní náklady. Slýchám názory, že UVD na poděpsání této smlouvy vydělovalo, že smlouva je pro obec nevyhodná. Skutečnost je ale opačná. Smlouva byla podepsávána v době, kdy se předpokládal podstatně menší rozsah rekonstrukčních prací a ceny stavebních prací a materiálu byly výrazně nižší. Celá investice UVD neměla být větší než 2 až 2,5 milionu Kčs. Stavba však v letošních cenách stála 6 milionů korun a její návratnost je teoreticky 15 let. Když ale připočteme současnou úrokovou míru, je stavba v podstatě nenávratná. Z mého pohledu se tedy jedná o dárek obci. Ze stavebního hlediska mě pochopitelně mrzí nedostatky v dispozici - o příčinách jsem se zmínil v minulém rozhovoru.

Na druhé straně nutno přiznat, že žádný podobný objekt v Dobřichovicích za posledních pěkných pár desítek let nevyrostl tak rychle. Vše, co se odehrávalo v loňském roce, lze považovat pouze za přípravu stavby. Skutečná stavba byla zahájena až 15.března letošního roku a trvala přesně 3 měsíce.

K: Štamgasti se obávají, zda je obnovený hostinec příjme zpátky.

H: V přízemí je právě pro ně obnovena pivnice. Najdou tu příjemnější prostředí a zároveň se nemusejí obávat vyšších cen, ty budou odpovídat III. cenové skupině. Také branického piva se nemusejí na dlouho obávat, brzy se začne čepovat plzeňská desítka. V prvním patře otevřeme restauraci II. cenové skupiny o kapacitě, která odpovídá zájezdovému autobusu, a salonek pro uzavřené společnosti s 12 místy.

K: Kapacitu restaurace měříte zájezdovým autobusem. Znamená to, že my, dobřichovičtí strážníci, budeme nacházet tradiční cedulky RESERVE - ČEDOK ?

H: Můžeme slíbit, že oběd vždy dostanete, teplé jídlo se bude podávat nejen v restauraci v patře, ale také v pivnici, kde s rezervací nepočítáme. Těžko dnes můžeme odhadnout provozní vytížení restaurace. Zkušenosti z Karlostejna ukazují, že hlavní zájem zájezdů se koncentruje do poledních hodin. Restaurace ale nabízí jídlo po celý den. Mluvíme tu teď vlastně za UVD Servis, v jehož plné kompetenci provoz restaurace a hotelu je.

K: Co nabízí hotelová část?

H: Ubytovaní v sedmi dvoulůžkových a jednom čtyřlůžkovém pokoji. Všechny pokoje mají vlastní sociální zařízení.

K: Budou pokoje sloužit jen cestovním kancelářím nebo můžete ubytovat i dejme tomu naše známé?

H: Dohoda s žánod cestovní kanceláří zatím neexistuje, stačí se tedy informovat v recepci ve výšepu.

K: Hotel Pod vlnicí je tedy na světě. Vaše dobřichovická stavební aktivita tím ale jistě nekončí.

H: Máte zřejmě na mysli naši koncepci přestavby centra obce a rekonstrukci statku na rekreační a ubytovací zařízení, o nichž jsme již několikrát mluvili.

K: Přesně tak.

H: Plány a představy jsou zcela jasné, do jejich realizace však vneslo jasno až zákon o majetku církví. Jsme dnes sice majiteli statku, koupili jsme ho od zemědělského družstva, s nároky na statek se ale přihlásili jeho původní majitelé - řád křižovníků s červenou hvězdou.

K: Mluvíte jsme zatím o velkých stavebních akcích UVD. Ani dnes, ani v předchozích rozhovorech jsme se na stránkách Kukátka zatím nedostali k tomu, jak se vlastně tyto stránky dostávají ke čtenářům. UVD se ve chvíli, kdy Kukátka hrozil z finančních důvodů zánik, ujal jeho vydávání. Můžete čtenářům přiblížit, co vydávání Kukátka znamená pro ekonomiku UVD?

H: Na to je velice jednoduchá odpověď: Vydávání Kukátka je vysloveně

ztrátová záležitost. Chceme-li udržet dnešní rozumnou cenu 2,- Kčs za číslo, činí roční ztráta po odečtení částky, které se vrací prodejem, zhruba 25 000 Kčs. Veškeré náklady tvoří pouze tisk, redakční rada pracuje zdarma /vykonává i práce, které u jiných periodik zajišťuje redakce a administrace/ a příspěvky nejsou honorovány.

K: Kukátka je tedy dalším darem UVD obci? V dnešní představě o podnikání to zní poněkud neskutečné. Proč to děláte?

H: Jako dobřichovický patriot si jako výsledek svého podnikatelského snažení představuji Dobřichovice prosperující, oku lahodící, proslulou obec, za kterou se nebudeme stydět a v níž se nám bude dobře žít. Dnes nám toho jiné obce nemohou mnoho závidět, Kukátka nám ale závidí. Navíc jsem byl u zrodu Kukátka a po celou dobu existence pracuji v redakční radě. Mrzelo by mě, kdyby mělo zaniknout.

K: Na tomto místě je třeba dodat, že změna vydavatele přinesla větší míru nezávislosti našeho časopisu. Peníze UVD, za něž dnes Kukátka vydáváme, nám nijak nesvazují ruce a postavení inž. Havlíka v redakční radě se změnou vydavatele nijak nezměnilo. Nemohlo by UVD pomoci podobným způsobem dobřichovické kultuře, na niž tíživě doléhá nedostatek prostředků?

H: Rozhodně nejsme charitativní organizací a nemáme mnoho volných finančních zdrojů. Přes to jsme vedle financování Kukátka přislíbili další investici do dobřichovické kultury. Stáváme se zřizovatelem dětského pěveckého souboru Mladost, který se zánikem ODPM ocitl deslova na dlažbě. Na režijních nákladech to činí asi 70 000 Kčs ročně.

K: Děkujeme za rozhovor.

POSTŘEHY

Setkání členů obecního zastupitelstva zvolených za OF s občany Dobřichovic

V sobotu 22. 6. se v budově nové školy sešlo 5 z 6 členů OZ zvolených za OF a někteří protagonisté bývalého koordinačního výboru OF s cca 20 občany. Hosty večera byli i zaměstnanci okresního úřadu ing. J. Vodička /ODS, přednosta úřadu práce/ a ing. T. Vodička /ved. odboru dopravy/. Večer uváděl p. Karel Křenek. Protože diskuse byla místy dost roztržitá, pokusili jsme se ji trochu utřídit do tematických okruhů. Resignovali jsme tímto postupem na časovou posloupnost otázek a názorů i na jména, což nám čtenáři snad prominou.

Jedním z klíčových témat /a shodou okolností i tématem úvodním/ bylo politické stranictví a jeho vztah k místní politice. Přesněji otázka, jaké jsou nyní postoje těch, kteří před komunálními volbami v Dobřichovicích reprezentovali OF jako hnutí. Neboť v původní podobě již neexistující OF nahradily politické strany a OH. Členové OZ zvolení za OF se vesměs shodli v názoru, že nikdo z nich zatím necítí potřebu se výrazně profilovat jakožto člen či přívrženec některé ze stran a hnutí, které vznikly z OF. Domnívají se, že na místní úrovni je důležitá především konkrétní práce na konkrétních úkolech a že své záměry v tomto ohledu dali zřetelně najevo ve svých volebních programech. Z těch chtějí i nadále vycházet. K plnění tohoto programu dostal totiž každý z nich mandát od občanů a za jeho plnění jsou voličům i svému svědomí odpovědni. Domnívají se též, že v obci existuje dost společných problémů, jejichž řešení by mohlo spojit různé názorově orientované skupiny. Nadále hodlají vystupovat jako klub těch, kteří kandidovali a byli zvoleni za OF.

Proti tomuto pojetí se pak z publika ozvaly námitky zastánců politického stranictví. Ti naopak tvrdili, že právě politické strany /a nejen na státní či okresní úrovni, v tzv. "velké politice", ale i v obcích/ mají sdrůžovat lidi s podobnými názory a vytvářejí principiální myšlenkové zázemí. Problémy jsou sice společné, ale jejich konkrétní řešení a užití metodické postupy úzce souvisí s politickou orientací. Právě v politických stranách se tato orientace tříbí, což ovlivňuje politickou kulturu.

Tématem, které se celý večer znovu a znovu vracelo, byla veřejná informovanost /informovanost občanů i ostatních členů OZ/. Na přímou otázku z pléna, zda se radní i ostatní členové OZ zvolení za OF domnívají, že jsou občané o práci OÚ dostatečně informováni, zněla jejich odpověď, že ano. Zasedání OZ jsou veřejnosti přístupná, zápisy z nich i z jednání rady jsou nyní pravidelně vyvěšovány na několika místech obce. Každý občan si může další informace vyžádat na OÚ či u kteréhokoli člena rady. Ti členové OZ, kteří nejsou v radě, dostávají pravidelně všechny zápisy z jednání. Informace tedy podle jejich mínění lze získat. Dle sdělení přítomných zástupců rady má i rada na tento problém stejný názor. Někteří z konšelů též vy-

jádřili nesouhlas s redakčním článkem v červnovém Kukátku, v němž byla úroveň veřejné informovanosti v Dobřichovicích podrobena kritice.

Na tento názor reagovali někteří posluchači následujícími do-
tazy a poznámkami:

a/ Informace pouze ve formě zápisů jsou nutně trochu zjednodušené, může dojít k nepřesnostem ve formulaci a následně ke zkreslenému pochopení problému; z formulací zápisů nelze vyčíst širší souvislos-

ti, zejména pak nemusí být jasné, jaké byly jiné možnosti řešení a proč bylo zvoleno právě zapsané řešení a ne jiné; zápisy nepřinášejí mnoho informací o tom, co se chystá;

b/ vidět tuto otázku jen jako tok informací shora dolů problém zploštuje; jak mají konšelé a zejména rada zajištěnou zpětnou vazbu, t.j. dovedou si najít způsob, jak poznat názory občanů, aby si ověřili ohlas své práce? /tato schůzka byla vlastně první po šesti měsících/; před volbami hájili kandidáti OF názor, že OZ, jakožto jakýsi parlament, by si mělo neustále ověřovat názory občanů, aby při rozhodování skutečně "zastupovalo" mínění veřejnosti /samozřejmě při plném respektování práva využít mandát a jednat podle vlastního svědomí/;

c/ musí občan informace vyhledávat, nebo by měla informace přijít za ním?

d/ jakým způsobem tedy mohou voliči kontrolovat práci jimi zvolených zástupců a jak často? Někteří voliči vyjádřili názor, že voliči mají plné právo na pravidelné informování a skládání účtů, zejména před důležitými rozhodnutími, objevily se ovšem i názory, že jistým způsobem kontroly a hodnocení práce OZ jsou vždy volby, v nichž voliči svými hlasy jasně řeknou svůj názor na činnost OZ dalším zvolením minulých konšelů /pokud hodlají ovšem znovu kandidovat/, nebo zvolením někoho jiného. V průběhu volebního období že je ale lépe dát konšelům čas a klid k práci.

Konšelé za OF reagovali na některé podněty takto:

Bývalý koordináční výbor OF i konšelé jsou kdykoli ochotni poskytnout žádané informace. Mimo to každý mohl za nimi se svými problémy přijít do sálu restaurace U nádraží, kde se za tímto účelem scházeli /jak bylo vícekrát inserováno/. Každý mohl též využít schránku OF na nádraží a před nákupním střediskem /vedle skříňky Společnosti Dobřichovice/. Občané by měli být sami aktivní ve snaze získat informace. Malý zájem o ně symbolizuje ovšem stále menší účast občanů na zasedání OZ a koneckonců i malá účast na této schůzce. Do jisté míry jde o pochopitelnou únavu, nárůst osobních i profesních problémů etc. /námitka z pléna: může jít také o pocit zklamání a resignace, způsobený malou informovaností a malou možností ovlivnit veřejné dění/. Nicméně někteří konšelé za OF hodlají navrhnout radě, aby byly pořádány častější schůzky členů OZ s občany.

S informovaností úzce souvisí diskuse o metodě práce OÚ. Konšelé za OF upozornili na skutečnost, že zejména rada má velice náročný program, kromě starostí mají její členové ještě povinnosti ve vlastním zaměstnání. Po všech diskusích, jak bude po volbách všechno jinak, se zjistilo, že objem práce spíše vzrostl a její náplň se změnila jen částečně. Přitom dříve pracovalo kromě aparátu 45 poslanců,

Sběrna prádla, čištění, mandl, Dobřichovice, 5. května 43
soubor movitých věcí; vyvolávací cena 3 000,- Kčs, vydraženo
za 3 000,- Kčs

Výroba pojistkových držáků, Řitka 44
plocha včetně objektu 421 m², vyvolávací cena 362 000,- Kčs,
vydraženo za 2 000 000,- Kčs

Potravinový servis, Dobřichovice, Všenská 702
plocha včetně objektu 108 m², vyvolávací cena 475 000,- Kčs,
vydraženo za 1 200 000,- Kčs

Fekál CAS 11 T 815, Řevnice, náměstí Jiřího z Poděbrad 2
vyvolávací cena 400 000,- Kčs, vydraženo v holandské dražbě
za 125 000,- Kčs

Fekál PVS 3, Řevnice, náměstí Jiřího z Poděbrad 2
vyvolávací cena 20 000,- Kčs, vydraženo v holandské dražbě
za 10 000,- Kčs

Získat informace o nových majitelích se nám nepodařilo.

V kolébce záchranařiny

Koncem června letošního roku se uskutečnil zájezd českosloven-
ských záchranařů do Švýcarska s cílem získat další praktické zkušenosti
od rutinnějších kolegů a zároveň porovnat úroveň přípravy
nosti psů pro případ ostrého nasazení. Žádné oficiální výsledky
uvádět nemohu, protože k původně plánované soutěži, která měla být
vyvrcholením společného soustředění, vůbec nedošlo. Naši hostitelé,
členové "spolku psů katastrof" ze Ženevy, nebyli s to postavit muž-
stvo, všichni se v průběhu tréninku a při vzájemných ukázkách po-
stupně omlouvali. Jak nám nakonec při večeři na rozloučenou při-
znal pan Adolf Tůma /v létě 68 se nevrátil z dovolené, usadil se ve
Švýcarsku a ve volných chvílích se věnuje záchranařině/, muž, přes
kterého byla celá tato akce dohodnuta, již během soustředění se domá-
cí těžko vyrovnávali se skutečností, že výkony našich psů jsou tak
dobré a nepřenesli by prý přes srdce, kdyby měli na vlastní půdě
prohrát. Nepřekvapilo by to ani tak v poslušnosti, naše sportovní
kynologie se řadí mezi světovou špičku, československý zkušební řád
je považován za nejtěžší na světě, jako ve speciálních pachtových pra-
cech. Po 1300 km trmácení se ve staré, speciálně upravené "ešeice",
v dosti extrémních podmínkách /29 st.C ve stínu/ a pro nás v abso-
lutně novém terénu, trénovalo se v ruinách železobetonového skeletu
nemocnice, plných stěpů a zmetů armatur, bylo vyštěkáni našich psů,
vyštěkáni, signalizující další nalezený život, velmi přesvědčivé. Zde
jsme hned pochopili, proč psům sundávají před vlastním nasazením oboj-

dnes má OÚ méně zaměstnanců a jen 15 konšelů. Komise se rozjždějí
pomalu, složitě se vymezují pravomoci a odpovědnost. Místo koncepční
práce se konšelé mění v úředníky. OÚ sice získal právníka, stále ov-
šem hledá vhodného kandidáta na místo tajemníka.

Námítky z pléna: z 45 poslanců jich stejně značná část vůbec nepra-
covala; snad by pomohlo lepší využití práce aktivistů jak v komisích,
tak i mimo ně; a právě ochotné spolupracovníky z řad občanů lze zís-
kat při častých diskusích o věcech veřejných, informovaností, prů-
hledností práce OÚ.

Dalším tématem večera byla ekologie. Zajímavé bylo zejména sdě-
lení, že řada obcí dolního Poberounčí hodlá při řešení problémů obec-
né povahy postupovat společně. OÚ se už od počátku roku snaží vyře-
šit problém odpadů a druhotných surovin. Naráží ovšem na mnoho překá-
žek /mimo jiné též na nevyjasněnou situaci podniků Sběrné suroviny
Mníšek a OPS Řevnice/. Ekologická komise byla pověřena vypracovat
do 15. 4. studii o hospodářství s odpady, avšak doposud ji nedodala.
Nikdo z přítomných konšelů v dané chvíli nedokázal přesně říci, jak
vlastně ekologická komise pracuje, zda a kdy studii dokončí. Z publi-
ka vyšel podnět, aby se obec pokusila zjistit, které části lesa jí
dříve patřily a zda se o ně může opět ucházet.

Jinou tématickou oblastí byla kultura a památková péče. Na do-
taz, jakou má v těchto oblastech OÚ koncepci /např. péči o kulturu
mu ukládá zákon o obcích/, byly v odpovědi opakovány v podstatě již
při volební kampani prodiskutované názory, že obec nehodlá kulturu
"dělat" či "řídít", ale chce pro ni vytvářet podmínky /blíže nespe-
cifikováno/. Důležitou roli zde ovšem sehrál finanční prostředky.
Některé dotazy posluchačů se týkaly zámku. Konšelé sdělili, že zá-
stupci OÚ jednali se zástupci řádu křižovníků s červenou hvězdou
o vrácení i využití zámku, nikdo z přítomných však o výsledku jednání
nebyl informován. Stejně nejasné byly informace o jednání o opravě
sousedí proti Staré poště, o nichž /jak vyplynulo z diskuse/ nikdo
neinformoval ani kulturní komisi, které starost o památky náleží.
Debata se dotkla i možnosti pomoci dobřichovické knihovně /subvencí
či zavedením poplatku za půjčení knihy/.

J.M.

Aukce v Řevnicích

V neděli 23. června se konala v Lidovém domě v Řevnicích aukce.
Z dvaceti dražebních jednotek zařazených do této aukce byly vydra-
ženy následující:

Sklenářství Řevnice, náměstí Jiřího z Poděbrad 74
soubor movitých věcí; vyvolávací cena 3 000,- Kčs, vydraženo
za 13 000,- Kčs

ky a děčky označené červeným křížem. Dlouho jsme rozebírali situace, kam až může jít psůvod - záchranář a kde už musí pracovat pes sám. Přesvědčili jsme se, že použití našich psů při živelných katastrofách je reálné, jejich umění přinejmenším odpovídá umění zahraničních záchranářských skupin. Psovodům sice chybějí praktické zkušenosti, ty lze ale získat jen a jen vlastní účastí v záchraně akcí. Propastný rozdíl je však v technickém a materiálovém vybavení. A tak, jak si poteskl prezident švýcarských záchranářů - kynologů pan Favre Raymond: "takové pejsky, jaké máte vy, mívalo Švýcarsko před 40 lety", a my v ten okamžik byli ohromně hrdí, můžeme si stýskat nad stavem, finanční situací a i prestiží u nás doma. Jistá naděje se rýsuje v podobě nového zákona o daních, ve větší informovanosti. Vždyť kromě těch pár "bláznů", kteří věnují svoje dovolené, soboty, neděle a volné chvíle výcviku, existuje jen malá skupina informovaných lidí.

Dnešní svaz česko-moravsko-slezských záchranářských brigád kynologů vznikl počátkem roku 1990 /jak z názvu vyplývá, nebylo to jednoduše/ a je pokračovatelem 1. čs. brigády záchranářských psů, ustanovené v roce 1968. Je to dobrovolná, zájmová nepolitická organizace, která sdružuje zájemce o výcvik záchranářských psů. Chce navázat nejen na dlouholeté humanistické a sportovní tradice čs. kynologie, ale i na tradice mezinárodních styků a rozvinout spolupráci se všemi mezinárodními organizacemi obdobného charakteru.

Zjara jsem navštívil v nizozemském Haarlemu, v ústavu pro důchodce, dlouhodobě nemocného, dnes více jak sedmdesátiletého pana Tomana. Býval psovodem a členem ochranky dr. Beneše. Po roce 1948 se podílel na vytváření záchranářských brigád ve Švýcarsku a Nizozemí, zakládal služební kynologii v Belgii, Izraeli, v Austrálii. Jeho metodami výcviku se řídila řada výcvikářů v armádách NATO. Je uznávaný mezinárodní rozhodčí a na vizitce má pod jménem uvedeno "hondenspsycholog". Bohužel, jeho zkušenosti můžeme čerpat jen z překladů jeho knih, které vyšly na západě.

Podobně jako vloni v srpnu, kdy byla podepsána dohoda o vzájemné spolupráci mezi FMO, CO a Svazem, chceme spolupracovat s dalšími organizacemi, jejichž posláním je záchrana lidských životů a materiálních hodnot. Obsahem činnosti Svazu je výcvik kynologů záchranářů a záchranářských psů k zabezpečení a provádění prvořadých záchranářských akcí při živelných pohromách, vyhledávání zasypaných a pohřešovaných osob. V rámci České republiky působí osm brigád a v nich zhruba 500 členů. Na našem okrese působí v rámci Středočeské brigády 7 členů, z toho tři shodou okolností z Dobřichovic, se psy, kteří vykonali zkoušku ZPP I a jsou momentálně schopni nasazení.

Po katastrofách v Mexiku, Arménii a Iránu, kde zabýnuly tisíce

lidí, je dokázáno, že bez rychlého nasazení záchranářských psů je veškerá snaha po vyhledávání zasypaných osob marná a ani v dnešním pře-technizovaném světě nenahradí dosud žádný přístroj čich psa.

V. Dyk

KULTURA

Dvě dobřichovické letní výstavy

Výstavní program Dobřichovického kulturního léta, na nějž ply-nule navazuje dnešní kulturní aktivita Společnosti Dobřichovice, počítal od svého zrodu také s debuty mladých výtvarníků. Mezi 15. a 23. červnem se v sále osvětové besedy v čp. 26 představil dobřichovické veřejnosti mladý amatérský výtvarník Jiří Fíšar. Vozový mechanik pražského metra se samostatně, bez výtvarného školení, dopracoval nejen k bezpečnému zvládnutí malířského řemesla, ale přede vším ke svému výtvarnému projevu, který není závislý na módních vzorech. Temata jeho obrazů sestupují k intenzivně pocíťovaným základním otázkám lidské existence, bez frází a klišé reagují čitelně na ekologické otázky dneška, varují před lidskou agresivitou a zrůdností válečné mašinerie.

Až do 21. července je ve fotokabinetu Středočeského muzea v Roztokách u Prahy otevřena pozoruhodná výstava Neubertovi - zakladatelé, dědicové, současníci /V. Neubert a synové, vnuci, právnicki a jiní příbuzní/, která přibližuje jednak historii předního českého tiskařského závodu V. Neubert a synové, jednak kontinuitu umělecké tradice, kterou nese několik generací příslušníků rodiny Neubertových. S naší obcí je přímo spojeno dílo malířky Maruši Neubertové, fotografů Karla a Jana Neubertových a textilní výtvarnice Petry Czupalové, jimž také věnuje výstava dostatek prostoru. Vernisáže 27.6. s vystoupením Dobřichovické Ůschovny kol se zúčastnila vedle pana starosty a jeho chotě řada dalších dobřichovických milovníků umění.

Hračka pro radost

Tak se jmenovala soutěž i výstava, kterou si dobřichovičtí milovníci kultury jistě nenechali jít. Akci uspořádal místní dům dětí a mládeže ve Stodůlkách ve spolupráci se Společností Dobřichovice počátkem června. Kulturní chlív, jak říkáme sálu osvětové besedy, vytvořil opravdu důstojný rámec desítkám druhů /a téměř sedmi stovkám kusů/ kočiček, pejsků, myší, hadů, žížal, maxižížal, housenek /jedna byla asi pětimetrová a zvítězila v soutěži o nejdelší hračku/, vodníků, slonů, ryb, rybiček, želv, krokodýlů, chobotnic i chobot-

niček /jedna ani ne centimetrová bílá chobotnička s červenou mašlí dostala cenu za nejmenší hračku soutěže/. K vidění byly i zástupy princezen, několik princů, spousta žab, strašidel a čarodějnic. /Nejstrašidelnější hračkou byla vyhišena čarodějnice s plachetkou ze skelné vaty. Pro hygienickou nespůsobilost však byla ihned diskvalifikována/.

Výstavu uvěděl kluk s prakem, jako živý. Červená Karkulka šla s košíčkem za babičkou, vlk už cenil zuby za bukem, jen si loutky navléci na ruce a mohlo se hrát. Krásné vonavé bylinkové uspávací polštářky vybízely ke snění za bílého dne.

Děti se na výstavu vracely a nebyly k odtržení. Však i někteří z rodičů se rádi zasnili a vrátili se do dětských let. Zvláště při instalaci výstavy.

Ale dosti už snů. Vraťme se do reality. Ti, kdo hračky do sou-
těže poslali, věděli, že už je nevidí. Byly určeny dětem do dětských domovů, dětem bez rodičů. Společně se zásilky chodily překrásné darovací dopisy od nejmladších dětí až po babičky několika vnoučat. Všichni si přáli, aby dětem z domovů jejich dárky pomohly lépe sná-
šet nelehký osud. To přání bylo snad splněno, hračky si hned po skon-
čení výstavy odvezli do šesti dětských domovů v Dobřichovicích, Pra-
ze a okolí. Zásilky pocházely ze všech koutů republiky, hodně jich
bylo z Moravy, některé i ze Slovenska.

Děk patří autorům hraček i divákům za podporu akce.

Petr Musil

S DR. ROMANEM DYKASTEM O SOUBORU D U V A J A JEHO DOBŘICHOVICKÉM
VYSTOUPENÍ

Společnost Dobřichovice zatím úspěšně popírá platnost úsloví
"za málo peněz málo muziky". V dramaturgii koncertů, které pořádá,
získala vedle komorní hudby podstatné místo také lidová hudební tra-
dice. Po skvělém aprílovém vystoupení souboru DOKOLEČKA se na nádvo-
ří a v sále osvětové besedy představil v posledním květnovém večeru
soubor DUVAJ. O dvouhodinovém koncertu, sestaveném z větších bloků
moravského, slovenského a maďarského folklóru, lze mluvit v super-
lativě. Účastníci koncertu chtěli vědět o souboru více. Vedoucího
souboru, P h D r . R o m a n a D y k a s t a , jsme zastihli na
katedře estetiky filosofické fakulty University Karlovy v pražské
Celetné ulici, kde v současné době dokončuje interní vědeckou aspi-
ranturu.

Kukátko: Pane doktore, můžete dobřichovickým čtenářům přiblížit váš
soubor, jeho vznik a dnešní složení?

Dr.Dykast: Počátky kapely spadají do doby, kdy jsem se v Praze ocitl

na studiích na filosofické fakultě. To bylo v roce 1983.
Záhy jsem zjistil, že v Praze nejsou k máni muzikanti,
kteří by byli zasvěceni do tajů folklórní hry. Snad nej-
větším problémem je obstarání dobrého kontráše. A tak o
faktickém vzniku kapely lze mluvit až od doby, kdy se má
žena začala učit umění kontrášákému. Zhruba po roce přípra-
vy jsme na jaře loňského roku začali zkoušet i s basou a
kytarou, přičemž se i náš basista teprve začal učit speci-
fickým basovým postupům folklórní hudby východního typu.
Pouze naše zpěvačka paní Uhlířová se donedávna věnovala folk-
lornímu zpěvu profesionálně ve Státním souboru písní a tanců.

Kukátko: Posluchače zaujalo, že jste nahradili cimbál kytarou.
Dr.Dykast: To je podmněno rozšířenou představou o tzv. cimbálkách,
kde je samotné označení kapely svázáno s cimbálem. Jako by
byl tento nástroj nejdůležitější charakterizační složkou.

Hudba regionů, jimž se věnujeme, vznikala ale především ja-
ko čistě vokální projev. Instrumentální doprovod se vytvářel
až dodatečně s veškerou varietou nástrojovou, ale například
i harmonickou. Kytara byla více používána v maďarských re-
gionech, než v moravských a slovenských. Souvisí to také
s kočovným typem muzikantů. Nakonec i dnes má začlenění ky-
tary do kapely onu výhodu větší mobility.

Kukátko: Jak se vám hrálo v Dobřichovicích?

Dr.Dykast: Vystoupení v Dobřichovicích nám skvěle posloužilo jako ur-
čitá premiéra některých nově nastudovaných bloků. Většinou
se snažíme koncipovat úpravy písní do větších tzv. sérií.

To samozřejmě souvisí s jistou obsahovou spřízněností písní.
Takže letní podvečer nám umožnil zasadit první polovinu
programu do vnějšího prostředí osvětové besedy. Přesto jsme
se pak rádi přestěhovali dovnitř, zejména kvůli akustice,
která pro nás byla v sále přijatelnější - lépe jsme se vzá-
jemně slyšeli a tím i pocít vzájemného kontaktu byl silnější.
Sál připomíná pověstné sklípky. Atmosféra byla pro nás skvě-
lá, inspirativní. Snad i podobně s námi souzněli naši poslu-
chači.

Kukátko: Děkujeme vám za rozhovor a věříme, že vaše setkání s dobří-
chovickým publikem nebylo poslední.

O Španělských rytmech.

Na svém koncertním turné po Evropě /trasa Slovensko - Praha -

- Vídeň - Španělsko/ se v Dobřichovicích ve středu 2.6. zastavilo známé havanské dechové kvinteto Quinteto de Viento de La Habana. Pořádalo se uspořádat dva koncerty, dopolední pro děti ve škole a večerní. Vše díky nevšední obětavosti pana Jaroslava Šarouna, který hudebníkům poskytl veškeré zázemí, též díky pochopení vedení školy a DDÚ, který poskytl sál k večernímu koncertu. S organizační pomocí i Společnost Dobřichovice. Dlužno též poznamenat, že kvinteto vystupovalo bez nároku na honorář /odpovídající sumu by pořadatelé tak renomovanému souboru stejně zplatit nemohli, ale to už je zase jiný příběh/.

Soubor hrál /a dobře!/ jak hudbu evropských autorů, tj. A. Rejchy, W. A. Mozarta, P. Ebena, tak /zejména a neméně dobře!// hudbu současných kubánských skladatelů. V tomto případě často hráči zamění-li své nástroje za různé bubny, bubínky, tamburíny, claves etc. Předvedli nesmírně zajímavou muziku. Stále znovu udivuje, jak intenzivní podněty nám může hudba téhle oblasti přinášet. Tohle je prosím ověřeno i na reakci dětí, kterým se právě nejvíc líbila ta část koncertu, v níž soubor hrál současnou kubánskou hudbu. Nošením sov do Athén by zřejmě bylo zdůrazňování dokonalého zvuku, intonační čistoty, ale i spontánní muzikálnosti hráčů. Příjemným překvapením byla i velmi dobrá akustika znovu "nalezeného" sálu v DDÚ. Těch zhruba 33 návštěvníků jistě nelitovalo. Poděkujeme tedy na závěr všem, kteří jakýmkoli způsobem přispěli k pohodě onoho večera, zejména pak samotných hudebníkům za nevšední zážitky.

J.M.

SPORT

odbljená

Dobřichovické volejbalistky na Ekeberg Cupu

Pod hlavičkou TJ Meteor Spořilov 1 hrály ve dnech 1. a 2.června letošního roku naše volejbalistky na mezinárodním volejbalovém turnaji Ekeberg Cup v Oslu. Turnaje se zúčastnilo celkem 336 /!/ družstev ze šesti zemí /Norsko, Švédsko, Dánsko, Německo, Československo, Maďarsko/, a to v kategoriích mužů, žen, dorostenců, dorostenek, žáků, žákyň a smíšených družstev mužů a žen. Výkonnostně byla jednotlivá družstva rozdělena do tříd; naše děvčata hrála ve 2. třídě, kde bylo celkem 16 družstev ve čtyřech skupinách. Ve své skupině se naše odbljenky umístily jako první; celkově pak obsadily třetí místo, když je o lepší umístění připravila nešťastná prohra 1:2 /3:15,15:4, 14:16/ s pozdějšími vítězkami celé třídy.

Turnaj byl výborně zorganizován: každé družstvo znalo přesně

kde, kdy a s kým hraje, takže bylo možno během dvou dnů sehrát celkem 900 zápasů na 42 hřištích; během předchozích jedenácti ročníků turnaje organizátoři nasbírali dostatek zkušeností, jak toto množství účastníků zvládnout. Kromě nás se zúčastnila ještě další čs. družstva: v elitní třídě žen hrála Universita Olomouc a Admirá Kobylisy, v elitní třídě mužů TJ Praga. Stojí za zmínku, že v předchozích ročnících zvítězila čs. družstva v elitní skupině pětkrát /třikrát ženy, dvakrát muži/.

Je samozřejmé, že jsme do Norska nejeli pouze proto, abychom domorodcům předvedli kvality dobřichovické odbljenky; chtěli jsme aspoň trochu poznat země, které většina z nás ještě nenavštívila. A tak kromě nákupů v obchodních domech v Göteborgu /kde jsme našli i pamětní desku připomínající pobyt Bedřicha Smetany/, Oslu, Ullaredu a v Lubecku jsme si odnesli i nezapomenutelné dojmy z prohlídky historických částí Kodaně, starého hansovního města Lubecku a zejména na Oslu; návštěva Vigelandova parku s nespočtým množstvím soch zobrazujících život člověka, prohlídka sportovního areálu Holmenkollenu, o němž jsme nevěděli, že v létě se promění v obrovský bazén, rozhořor s čestnou stráží u Královského paláce, prohlídka muzea, v němž je legendární Kon-Tiki a Ra II Thora Heyerdahla - to všechno nám více než vynahradilo újmy a útrapy spojené s životem autobusových nomádů. Zážitkem byly i cesty trajektem ze Sassnitz do Trelleborgu a na zpáteční cestě z Helsingborgu do Helsingoru a z Rödbyhavnu do Puttgardenu; obavy některých účastnic z mořské nemoci se naštěstí ne-naplnily.

Závěrem zbývá ještě vysvětlit, proč jsme hráli pod cizí "firmou" a ne jako Sokol Dobřichovice. Důvod je jednoduchý: k turnaji byla přihlášena dvě družstva TJ Meteor Spořilov a jedno z nich na poslední chvíli odřeklo. Možnost zúčastnit se turnaje místo tohoto účastníka byla nabídnuta Ivaně Caldwellé, která pak zajistila účast ženského volejbalového družstva dobřichovické tělovýchovné jednoty.

HgS

zrtv

Okresní přebory odboru ZRTV v atletice

V 5. čísle letošního Kukátka jsem psala o velkých úspěších našich žákovských družstev v okresním přeboru odboru základní a rekreační tělovýchovy okresu Praha-západ.

25.května 1991 se sjeli soutěžící tělovýchovných jednot na druhou - atletickou - část tohoto přeboru. Tentokrát to bylo v Hostivici

a soutěžilo celkem 205 dětí našeho okresu. V naší výpravě bylo třináct děvčát a 9 chlapců. Přesto, že celý den vydatně přelilo a hostivický stadion prověřoval nejen sportovní zdatnost, ale i schopnost závodníků odolávat nepříznivým podmínkám, projevilily naše děti velkou houževnatost a sklídily zasloužené "vavříny". Podíváme se na výsledky:

Kategorie	Věk	Výsledky
Mladší zákyně II.	3.-4. třída	1. místo Monika Kaftanová družstvo - 1. místo
Starší zákyně I.	5.-6. třída	1. místo Martina Sýkorová 2. místo Lenka Slivenecká družstvo - 1. místo
Starší zákyně II.	7.-8. třída	2. místo - Martina Růžková 3. místo - Šárka Hornychová družstvo - 1. místo
Starší záci II.	7.-8. třída	3. místo - Slivenecký družstvo - 2. místo

Děkujeme všem závodníkům naší jednoty za vzornou reprezentaci a všem cvičitelům, kteří se svou nenápadnou prací o tyto výsledky zasloužili. Vždyť - pokuste se raději odhadnout sami, kolik hodin ročně věnuje dobrovolný cvičitel vašim dětem! I při nejnižších odhadech dojdete k číslům, která jsou víc než úctyhodná.

AŠ

orientační běh

Běháte s kompasem?

V naší tělovýchovné jednotě je skutečně pestrý výběr sportovních příležitostí. O oddílech košíkové, volejbalu, tenisu a kopané veřejnost ví, v létě nám bílé plachty nad hladinou Berounky připomínají oddíl jachtingu. Zdaleka ne všichni naši občané jsou informováni o velice úspěšném oddílu orientačního běhu, který zde působí již řadu let.

Orientační běh je ideálním sportem pro jednotlivce i celé rodiny. Jak již ve svém názvu nese - jde o běh. Neběhá se ovšem po tanové dráze či po silnicích, ale v přírodě, zpravidla v lese. Závodník musí prokázat samozřejmě fyzickou zdatnost, ale ta sama o sobě nestačí. Vzhledem k tomu, že se orientuje v neznámém - nepřehledném - terénu pouze s pomocí mapy a kompasu, musí projevit křeh pohotovost, logické uvažování a praktičnost. Jde totiž o to, aby v co

nejkratší době proběhl všemi vyznačenými "kontrolními body" v terénu, v nich orazítkoval svou kartu a dostal se do cíle. Pořadí, v jakých kontrolní body probíhá, i cesty od kontroly ke kontrole volí sám - podle svých schopností. Právě v této volbě je velmi významná zdatnost "duševní". Orientační běh není sportem náročným na vybavení závodníka.

Orientační běh není ani sportem náročným na vybavení závodníka. A mám-li pokračovat ve výčtu jeho předností, za velmi důležité považuji možnost věnovat se mu od dětství až do smrti.

Orientační běh je typickým rodinným sportem. Většina závodů se vypisuje ve věkových kategoriích od stáří 10 let do HD 65 /to je: pro muže i ženy starší 65 let/.

Vzhledem k tomu, že rodiče musí zajistit dopravu svých dětí na místo závodu, většinou při čekání zkusí "náborovou trasu pro nezavodící" a již se chytanou drápkem.

Naš oddíl orientačního běhu má v současné době 8 mužů, 3 ženy, 3 dorostence, 2 dorostenky, 4 žáky a 3 zákyně. V roce 1990 se členové oddílu zúčastnili celkem 42 závodů /zpravidla soboty a neděle/ se 425 jednotlivými starty. 12 členů oddílu závodilo v pětidenních mezinárodních závodech pořádaných Sportcentrem Jičín. Nejlepších výsledků zde dosáhli naši nejmladší. V kategorii D 10 /dívký od 10 let/ získala Zuzana Paulová druhé místo v etapovém závodě a celkově 6. umístění a Ad. Kohoutová 3. místo ve 4. etapě. Přítom v této kategorii soutěžily 53 závodnice!

V národním výkonnostním žebříčku jednotlivců se kvalifikovala i žena a ve veteránských /nad 35 let/ 3 členové oddílu. V krajském přeboru Radek Procházka ve své kategorii získal 1. místo.

V zimním období se oddíl schází v tělocvičně, kde rozvíjí všestrannou zdatnost. Právě v těchto hodinách se ukazuje, jak dobře se v sále současně srovnají lidé různých věkových skupin, pokud mají společný zájem.

Jarní sezona r. 1991 skončila. Ke dni 26. 5. 91 se v ní členové oddílu zúčastnili 13 závodů, na kterých uskutečnili přes 180 jednotlivých startů. /Výsledky "žebříčkových" závodů nejsou ještě k dispozici./ Začátkem června byly přebory střeodočeské oblasti jednotlivců - a den poté štafet orientačního běhu. Jen letos tedy probíhali naši závodníci lesnatými oblastmi v okolí Řevnic, Kladna, Práhy-Proseku, Třtic, Barochova, Řitky, Lotouše, Mokřých Vrat, Třeblat, Hýskova, Těptína, Velkého Chlumce, Bedlna...

Mezinárodní závody budou v tomto roce ve dnech 12. - 16. 8. v Novém Boru u Máchova jezera a naši jsou již přihlášení.

Závodů konaných u příležitosti mistrovství světa se náš oddíl nemůže zúčastnit pro nedostatek financí a potíže s dovolenými v za-

městnání. Ze stejných důvodů je prozatím nucen odmítnat i pozvánky na různé zahraniční srazy.

Přes nedostatek peněz se vedoucím oddílu M. Cupákoví podařilo zorganizovat letos v únoru týdenní lyžařský výcvik na běžkách a po celý rok tréninky v našem okolí. Vzhledem k poloze Dobřichovic zde jsou pro orientační běh ideální podmínky. Nezkusíte to také? Vždyť čas, který věnujete svému zdraví, se vám 100% vrátí. A čas, který strávíte při sportu společně se svými dětmi, se vám vrátí mnohonásobně - ve vaší i jejich kondici, v krásných zážitcích i v přátelství mezi vámi.

Alena Šarounová

INZERCE

Chcete do Prahy? Nabízíme příjemný, světlý, 1+1 I. kat., 2x25 m², 4.p.p., výtah, Praha 3 - Vinohrady, za byt v okolí Prahy /do 50 km/, nejlépe v domku či vile, popř. malý domek, doplatíme.
Zn.: Pavel Bodor, Vinohradská 168, Praha 3
K 7,8/91 - 01

Koupím rodinný domek v Dobřichovicích a okolí, event. mohu poskytnout 2 pékné byty. Informace na tel. č. 822 922
K 7,8/91 - 02

Vyměním chatu na "slapské přehradě" na vlastním pozemku, za podobnou v Dobřichovicích.
Zn.: Box č. 8, 252 29 Dobřichovice
K 7,8/91 - 03

Vyměním chatu na "slapské přehradě" na vlastním pozemku a družstevní byt 3+1 za domek v Dobřichovicích.
Zn.: Box č. 8, 252 29 Dobřichovice
K 7,8/91 - 04

Levně prodám kovovou nádrž - na výšku stojící válec s podstavcem, vstupem shora a vnějším i vnitřním žebříkem. Rozměry: výška 228 cm /+ podstavec - 4 nohy 27 cm/, průměr 166 cm, objem 5 000 litrů. Vhodná na naftu, vodu a další kapaliny.
K. Neubert, Jiráskova 543, tel. 991 1482
K 7,8/91 - 05

Prodám kočárek Vanda Exclusive - bílá konstrukce, košík z tmavě šedých popruhů, bílá bouda. Cena dohodou.
Zn.: tel. 991 2306
K 7,8/91 - 06

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O . Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14.3.1985 a registrováno pod č. 321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává UVD Dobřichovice. Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec. Tisk: Jan Kaliba - Modřany. Cena 2,- Kčs. Uzávěrka tohoto prázdninového dvojčísla 30. června 1991, uzávěrka příštího čísla cca 18. srpna 1991. Adresa: UVD Dobřichovice, redakční rada časopisu Kukátko, 252 29 Dobřichovice